זכרו תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב

מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

ר"ח כסלו אי"ה ביום חמישי – מברכים החודש המולד: אור ליום ד' שעה 3:25, 10 חלקים

פרשת חיי שרה - מברכים

כ"ה מרחשון תשע"ג

גליון תק"צ

זמני כניסת ויציאת שבת קודש

	הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
בני ברק	4:22	5:22	5:56
ירושלים	4:08	5:21	6:00
בארא פארק	4:28	=	5:54
לאנדאן	4:04	5:11	5:30

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

מוצש"ק פרשת חיי שרה תשע"ב

בארא פארק - ארה"ב

ויבוא אברהם לספוד לשרה ולבכתה (כג, ב)

להבין ענין כ' זעירא אשר במילת "**ולבכתה**", ועיין במפרשים מה שפירשו בזה כל אחד ואחד לפי דרכו בקודש.

והנראה לבאר דהנה דרך העולם כך הוא שכשאחד נפטר רח"ל בשיבה טובה זקן בא בימים, אמנם שיש צער בדבר, אבל אחרי ככלות הכל זו דרך העולם כי על כרחך אתה חי ועל כרחך אתה מת.

אבל ל"ע ול"ע באם נפטר אחד צעיר לימים, אז הצער והכאב הוא שבעתיים יותר מאשר על איזהו זקן בא בימים.

לא כן הוא בצדיק עובד ה' ויר"ש מרובים ובתורת ה' יהגה יומם ולילה, אז אין נפקא מינה באם נפטר בשיבה טובה או רח"ל צעיר לימים, ואפי' נפטר בזקנה מופלגת הרי הוא אותו צער יגון ואנחה. וכבר המליצו ע"כ 'אין מוקדם ומאוחר בתורה', שבצדיק ת"ח ונשגב, אז אפי' שנפטר בשיבה טובה, הרי יש ג"כ צער גדול בפטירתו.

והטעם הוא משום דאין אנו מבכים את הגוף הכלה והגשמיות שבאדם, אלא הצער הוא על כבוד שמים והנחת רוח לבוכ"ע שהיה לו מהצדיק אשר מעתה נחסר ואין מי שימלא חסרונו.

וזה מה שנרמז בכ' זעירא, דהיינו שבכה אברהם אע"ה על שרה אע"ה כאילו היתה בת כ' שאז הצער גדול הוא לאין ערוך, וזה כ' זעירא, היינו שנחסר כאן בת כ'.

וכן גם נרמז באות כ' כ'בוד שמים, שכד בבד בפטירתה נחסר מכבוד שמים ונחת רוח לפני הקב"ה, ולכן בכה אברהם אבינו כל כך.

***

ויבוא אברהם לספוד לשרה ולבכתה (שם)

וברש"י נסמכה מיתת שרה לעקידת יצחק, לפי שעל ידי בשורת העקידה שנזדמן בנה לשחיטה וכמעט שלא נשחט פרחה נשמתה ממנה ומתה, ע"כ.

וצריך להבין אי משום הא, למה פרחה נשמתה, והרי הצדיקים הם כל כללותם מסי"נ לה' יתברך שמו ויתעלה, וכמאמר הרה"ק בעל ה'**דברי חיים' מצאנז** זיע"א: "**איד דארף גארנישט וועלען, א איד דארף נאר וועלען פארברענט ווערן פאר באשעפערס וועגן**", ע"כ.

א"כ למה קיבלה בשורה זו כ"כ קשה עד כדי כך שפרחה נשמתה ומתה **(כעי"ז עיין ביפ"ת מובא בעץ יוסף פירש למדרש תנחומא שהקשה זאת ג"כ וז"ל וא"ת וכי היתה שרה מצטערת במה שבחר ה' ביצחק בנה להיות לעולה).**

ותירץ כ"ק **אאזמו"ר רביה"ק מרן הרמ"מ זיע"א** דמשום כך פרחה נשמתה בגלל ששמעה שלא נשחט, זאת אומרת שחס ושלום הוא לא היה ראוי להיות עולה תמימה קרבן לה', ומרוב עגמת נפשה שבנה לא זכה להיות קרבן לה', פרחה נשמתה ומתה עכדה"ק.

והנראה עוד לתרץ עפ"י מה דאיתא במדרש **(תנחומא פ' כג)** יצאתה בת קול מן השמים ואמרה לו אל תשלח ידך אל הנער וכו' באותו שעה הלך השטן אצל שרה ונזדמן לה בדמות יצחק, כיון שראתה אותו אמרה לו בני מה עשה לך אביך, אמר לה נטלני אבי והעלני הרים והורידני בקעות והעלני לראש ההר ובנה מזבח וסידר המערכה וכו' ולקח את הסכין לשחטני, ואילולי שאמר לו הקב"ה אל תשלח ידך אל הנער, כבר הייתי נשחט, לא הספיק לגמור את הדבר עד שיצאה נשמתה הה"ד ויבוא אברהם וכו' עכ"ד המדרש.

והנראה בדברי המדרש שהשטן בא לשרה והתלוצץ על קוה"ק אברהם אבינו איך שלקח אותו הרים וגבעות וכו' ואיך שכמעט לקחו לעולה תמימה וכמעט שלא נשחט, וכ"כ זילזל באאע"ה ועשה ממנו כאחד של"ע יצא מדעתו ח"ו, עד שהקב"ה כביכול הציל אותו מידיו ואמר "אל תשלח ידך אל הנער". כששמעה זאת שרה אמנו ע"ה נזדעזעה לגמרי מאלו הדיבורים של בנה יצחק ולא האמינה למשמע אוזנה איך שבנה יחידה צדיק תמים מנעוריו מדבר ומזלזל כך על אביו הקדוש, ומרוב צער ועגמ"נ פרחה נשמתה.

ולמה עשה ה' ככה שתסתלק באופן זה, והנראה דהנה הגיע זמנה של שרה להסתלק מהאי עלמא, וכשבא השטן לקחת נשמתה לא היה ביכולתו לגשת אל הקודש **(כדאי' בגמ' שבת על מיתת דהמע"ה)** ע"כ ניתן לו רשות לעשות כדבר הזה להידמות ליצחק ולדבר דיבורים אלו וע"ז פרחה נשמתה.

*

או יאמר, דשרה אימנו היתה שרויה כל ימי חייה בשמחה ובטוב לבב, ולכן לא היה יכול השטן מלאך המות לגשת אליה, דהרי מי שהוא בשמחה תמיד אז לא תאונה אליו כל רעה.

לכן עשה השטן כדבר הזה לבשר אותה בשורה רעה, וכן להידמות לה כבנה יצחק המלגלג על אביו ח"ו, בכדי שעל ידי זה תבוא לידי צער יגון ואנחה רח"ל, ואז כבר יכל ליטול נשמתה ממנה ונסתלקה לשמי מרום.

***

והיה הנערָ אשר אומר אליה כו', והנעָר טובת מראה וכו' (כד,יג-טז).

בפרשתן כל מקום שמוזכר אצל רבקה הנערה אז הוא חסר, דהיינו הקרי הוא נער עיי"ש.

והנראה דהתורה באה להשמיענו יסוד גדול, דהרי רבקה אימנו היתה כל כולה חסד כמו שרואים השתלשלות העניינים עם אליעזר עבד אברהם.

ואיך באה לה מידה זו של חסד, הרי היתה בת רשע ואחות רשע ומקומה בין אנשי רשע, אלא שהיא החזיקה במידת ענווה ושפלות רוח, ועי"ז זוכים למידת החסד, דהמתגאה על הבריות אינו מבין לצרכי השני, ובפרט כשמדובר בלב נשבר וכו' אז בוודאי שאינו לפי כבודו לסייע לזולת.

וזה מרומז **בנערה** חסר המרמז על מידת הענווה ועי"ז זכתה לעשות חסדים עם הבריות.

יעזור הקב"ה שנזכה לכל הישועות והחסדים בני חיי ומזוני רויחא ואריכא וס"ד גאולה שלימה ורפו"ש וישועה שלימה, ולבנין ביהמ"ק שוין יעצט אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

דברי תורה

ממזודינו הגה"צ אב"ד דקהילתינו שליט"א

ויברך הגמלים לעת ערב וגו' ויהי טרם כלה כו' והנה רבקה יצאת וגו' (כד, יא - טו)

י"ל עפ"י מה דאיתא **(ברכות ו:)** לעולם יהא אדם זהיר בתפילת המנחה שהרי אליהו לא נענה אלא בתפילת המנחה, וכתב בכלי יקר' עה"פ "ויצא יצחק לשוח", שאע"פ שאברהם ויעקב תיקנו גם תפילת שחרית וערבית מ"מ לא מצינו שנענו מיד ותיכף, אבל התפילת מנחה מצינו שיצחק נענה מיד כי מסתמא התפלל יצחק על הזיווג בעוד היות אליעזר בדרך, כי על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא זו אשה וכו', ומיד כאשר התפלל עליה כתיב 'וישא עיניו וירא והנה גמלים באים', כי בשעת התפילה הי' נותן עיניו למטה, ומיד אחר סיום התפילה נשא עיניו למעלה וירא כי הי' נענה מיד, והנה גמלים באים נושאים את בת זוגו, ומזה למדו שיותר האדם נענה בתפילת המנחה וכו' עכ"ל.

ועפי"ז י"ל שתפילת אליעזר שהיתה ג"כ לעת ערב והיא זמן מנחה, ולכן נענה מיד ותיכף **ויהי הוא טרם כילה לדבר והנה רבקה יוצאת**, והנה **כ"ק מרן אאמו"ר זצוק"ל זיע"א** ביאר מאמר חז"ל **(ברכות ו:)** לעולם יהא אדם זהיר בתפילת המנחה שהרי אליהו לא נענה אלא בתפילת המנחה, ולכאו' מהיכי תיתי לומר שרק בתפילת המנחה היה אלי' נענה, אולי אם הי' הדבר בשחרית גם היה נענה ע"י תפילת שחרית, אלא שהמאורע היה במנחה ולא בשחרית, ותירץ מרן עפימ"ש ב'נועם אלימלך' **(ליקוטי שושנה)** שכל דבר בתחילתו לפעול איזה נס קשה מאוד, אבל כיון שכבר נעשה פעם אחת כבר יכולים הצדיקים שיהיו אה"כ לעשות כזאת אפי' כמה פעמים כיון שנפתח השער וכו' עיי"ש, ולפי"ז י"ל שאליהו פתח השער בתפילת המנחה שיהא נענים ע"י המעשה שעשה, והכן נפתח השער לכל הדורות שיהא נענים בתפילת המנחה ולכן אמרו שיהא זהיר בתפילת המנחה, עכד"ק.

ולפי מה שאמרנו יש להוסיף כמ"ש שהרי אליהו לא נענה אלא בתפילת המנחה, מהו הלשון 'אלא' בתפילת המנחה הי' לו לומר שאליהו נענה בתפילת המנחה, אך י"ל שהראשון שנענה בתפילת המנחה הי' יצחק אבינו כמ"ש ה'כלי יקר' שנענה מיד לאחר שהתפלל, ולכן גם אליהו נענה בתפילת מנחה מיד כיון שנפתח השער ע"י יצחק אבינו, ושפיר מיושב הלשון שאליהו לא נענה אלא בתפילת המנחה שדייקא בתפילת מנחה נענה מיד כי נפתח השער ע"י יצחק בתפילת מנחה, ואף לפימש"כ יוצא שאליעזר הי' הראשון שנענה מיד בתפילת המנחה, וזה הי' יום קודם לתפילתו של יצחק כמבואר בפסוקים, י"ל שאליעזר הרי הי' שליחו של יצחק לקדש לו אשה כמובא בתוס' **(כתובות ז: ד"ה שנאמר)** ושלוחו של אדם כמותו, א"כ אליעזר היה אז בבחינת יצחק ושוב שפיר הוא שיצחק היה הראשון. **(חיי שרה תשס"ט)**

ניצוצי אש

דא"ח מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר רבינו הקוה"ט זיע"א

ותמת שרה וגו' ויבא אברהם לספוד לשרה ולבכתה וגו' (כג, ב).

ופירש רש"י ז"ל בד"ה לספוד לשרה ולבכתה: נסמכה מיתת שרה לעקידת יצחק, לפי שעל ידי בשורת העקידה שנזדמן בנה לשחיטה וכמעט שלא נשחט פרחה נשמתה ממנה ומתה, ע"כ. ויש להבין אמאי לא הביא רש"י ז"ל האי דרשה על הפסוק **(שם, א)** ויהיו חיי שרה וגו', או על ריש הפסוק בד"ה ותמת שרה וגו', ורק כאן בהספדו של אברהם אבינו ע"ה הביאו.

ואפשר לומר בהקדם דברי רש"י לעיל עה"פ **(כב, כ)** ויהי אחרי הדברים האלה ויוגד לאברהם לאמר, הנה ילדה מלכה גם הוא בנים וגו', וכתב רש"י ז"ל בשובו מהר המוריה היה אברהם מהרהר ואומר, אילו היה בני שחוט כבר היה הולך בלא בנים, היה לי להשיאו אשה מבנות ענר אשכול וממרא, בשרו הקב"ה שנולדה רבקה בת זוגו, וזהו הדברים האלה, הרהורי דברים שהיו על ידי עקידה **(עיין בבראשית רבה נז, ג)** ע"כ. ועיין בספה"ק דברי ישראל מ**הרה"ק רבי ישראל ממאדזיץ** זיע"א שהביא מזקינו **הרה"ק רבי יחזקאל מקאזמיר** זיע"א וז"ל: ותמה, שלכאורה הוא נראה כתוהה על ראשונות ח"ו, אילו היה בני שחוט והיה מקיים מצות בוראו, היה הולך בלא בנים ולא היה טוב עושה, וחלילה לומר כן על אברהם אבינו ע"ה ובפרט אחר הנסיון הגדול הזה, שיהיה כמתחרט חלילה על שרצה לקיים ציווי הבורא ית"ש, וגם הלא אין מדרך החכמים לומר אילו היה כך היה כך, הלא לא היה כך וא"כ הם דברים של מה בכך כמובן. ומבאר כי בשובו מהר המוריה היה אברהם אבינו ע"ה מצטער שלא נתקיים ציווי הבורא לשחוט את בנו, והיה מהרהר ואומר, אולי באשמתו לא יצא דבר ה' בעקידה לפועל, והוא היה הגורם לזה שלא נעקד ונשחט יצחק אבינו ע"ה, יען שהקב"ה הבטיח לו **(כא, יב)** כי ביצחק יקרא לך זרע, ומצד שני הרי ציוה לו הקב"ה **(כב, ב)** והעלהו שם לעולה, ואילו היה בנו שחוט כבר היה הולך בלא בנים, ולא היה מתקיים הבטחה זו, לכך היה הציווי אח"כ **(שם, יב)** אל תשלח ידך אל הנער וגו' כדי שיתקיים הבטחתו כי ביצחק יקרא לך זרע, והתחרט אברהם אע"ה שהיה לו להשיאו אשה מקודם והיה מוליד בנים, ואז אפשר שענין העקידה היתה יוצאת לפועל להקריבו לעולה, ותתקיים הקרבתו לפני השי"ת, וגם כן תתקיים ההבטחה כי ביצחק יקרא לך זרע, ונשבר לבו בקרבו מזה, והתמרמר מאוד ועשה תשובה על זה שהיה בידו לקיים המצוה בשלימות והוא בעצמו גרם שלא נתקיים.

וע"ז בשרו הקב"ה ואמר לאברהם אבינו ע"ה, שאינו כן, כי רק עתה נולדה רבקה בת זוגו של יצחק, ולא היה בידו להשיאו אשה קודם לכן, וכי אין הוא הגורם לביטול הקרבת הקרבן, אלא כן היה רצונו יתב' להעלהו ולא להקריבו, והוא קיים מצות העקידה בשלימות, כי כך עלה במחשבה תחלה, וכך היה הציווי לכתחילה העלהו לעולה אסקי' ואחתי', ע"כ תוכן דבריו הק'.

ועד"ז יש לומר עוד שנולדה בת זוגו הכוונה עפ"י מש"כ בספרים כי עד עכשיו לא היה יצחק אבינו ע"ה בר הולדה כלל, ורק על ידי מעשה העקידה נתעברה בו נשמה מעלמא דדכורא ונעשה בר בנים, וכדאיתא במדרש תלפיות **(אות יוד ענף יצחק)** בשם קרבן שבת **(א, ע"ד)**, יצחק היה לו נשמת נוקבא דהיינו נשמת חוה, ובשעת העקידה פרחה אותה הנשמה שהיה לו מקודם ובא לו לתוך האיל, ובשחיטת האיל נחשב כמו שנשחט יצחק כי שם היתה נשמתו שפרחה ממנו, ובא לו נשמה חדשה מסטרא דדכורא, וכ"ה **מרבינו האריז"ל** בלקוטי תורה **(פרשת וירא ד"ה והנה בן)**, כי יצחק היה מסטרא דנוקבא, כמאמר הכתוב **(יח, י)** והנה בן לשרה אשתך, ואח"כ בא אליו נשמה מאברהם מסטרא דדכורא, וכל מאן דאתקשר בנוקבא מיתה אזדמנת לרגלוהי, כמ"ש בזוה"ק **(ריש פרשת בשלח)**, ולא היה יכול לחיות כי אם ל"ז שנים, ויותר מזה לא היה יכול לחיות אף רגע, לולא שקדמו הקב"ה בדבר העקידה שאז פרחה נשמתו וניתן לו נשמה אחרת מבחינת דכורא, עיי"ש, וזהו שנולדה בת זוגו הכוונה הכח להוליד בנים.

והנה איתא **בספורנו (כג, ב)** שדבר זה אשר נולדה רבקה בת זוגו גילה השי"ת רק לאברהם אבינו ע"ה, וממילא יש לומר כי שרה אמנו ע"ה אשר לא ידעה מזה כלל, היתה לה צער רב בשמועה שענין ההקרבה של יצחק אבינו ע"ה לא יצא לפועל, ולא נשחט, ונצטערה על כך מאוד מאותה סיבה של אברהם אבינו עליו השלום, כי תלתה את קולר האשמה בצוארה, שהיתה לה להשיאו אשה וכו', אולם מאחר ולשרה לא נתבשר הבשורה שרק עתה נולדה בת זוגו של יצחק אבינו ע"ה, לכן נסתלקה מרוב צערה ועגמת נפשה.

וזהו וכמעט שלא נשחט פרחה נשמתה.

ולפי זה יתיישבו דברי רש"י ז"ל על מקומם ויובן אמאי סמך דבריו על ויבא אברהם לספוד לשרה וגו', ולא על ויהיו חיי שרה וגו', או על ותמת שרה וגו', כיון שזה גופא היה הספדו של אברהם אבינו ע"ה על שרה אמנו ע"ה, שהודיע בשער בת רבים שהיא נסתלקה ברוב צדקתה, שהצטערה כי לא עלתה ענין העקידה להקריבו לקרבן, וחשבה בלבה שהיא עצמה גרמה לעכב שחיטת בנה יצחק אבינו ע"ה.

תורת אמת

פנינים על הפרשה

ויהיו חיי שרה מאה שנה וכו' (כג, א)

אי' במדרש (ב"ר נח, ג) רבי היה יושב ודורש והצבור מתנמנם בקש לעוררן אמר מה ראתה אסתר שתמלוך על קכ"ז מדיות אלא תבוא אסתר שהיא בת בתה של שרה שחיתה קכ"ז שנה.

יש להבין האיך בדברים הללו עוררן משנתן, יש לפרש דדבר זה הודיע להם, דראינו שמשום שחיתה שרה קכ"ז שנים, משום כן מלכה אסתר על קכ"ז מדינות, אם כן החשבון הוא בעד כל שנה מדינה אחת, ולפי החשבון יכול להיות שבעד כל שבוע עיר אחת, ובעד כל עכ"פ כפר אחד, אשר עולה לשווי של כמה וכמה אלפים, אם כן בעת אשר אדם ישן מעט יוכל להפסיד כמה אלפים ועל ידי זה נתעוררו משנתן. **(חידושי הרי"ם)**

ואשביעך בה' אלקי השמים ואלקי וגו' אשר אנכי יושב בקרבו (כד, ג)

בשידוך צריכים מאוד להקפיד ולהזהר מלהשתדך עם אדם שמסתכל על יראי ה' כבטלנים, ובזה מבואר בדרך צחות מה שאמר אברהם לאליעזר **ואשביעך אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו**, היינו אלו שמסתכלים על יראת ה' כמי שיושב בטל, איתם אל תשתדך. **(אמרי חיים)**

וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאני נא מעט מים (כד,יז)

ופירש רש"י לפי שראה שעלו המים לקראתה עי"ש. ולכאורה יש לתמוה, כיון שראה ממנה המופת הגדול הזה שעלו המים לקראתה, אין לך הוכחה גדולה מזו, ולמה עשה עוד הסימן עם הגמיאני נא מעט מים ללא צורך כמובן. אלא העיקר ראיה הוא ממדות טובות לא ממופתים עיין ברמב"ם פרק ח' מיסודי התורה והבן. **(דברי ישראל)**

ואשאל אותה בת מי את ואשים הנזם על אפה והצמידים על ידיה (כד, מז)

וברש"י שינה הסדר שהרי הוא תחלה נתן ואחר כך שאל, אלא שלא יתפשוהו בדבריו ויאמרו האיך נתת לה ועדיין אינך יודע מי היא עכ"ל.

ולכאורה הנה קשה מההיא מרבנן דאי הוו יהבי ליה כל חללי דעלמא לא הוי משני בדיבוריה עיי"ש. **(סנהדרין צז.)** ואיך אליעזר שינה דיבוריה מחששא בעלמא שלא יתפשוהו בדבריו כו', הכי שייך בזה ההיתר שאמרו רז"ל **(יבמות סה:)** מותר לשנות מפני דרכי שלום בתמיה.

גם קשה הלא באמת חפץ ה' הצליח בידו ונתנם לאשר אלה לה, ואם כן מהו החשש שיתפשוהו האיך נתת ועדיין לא ידעת, אדרבה יראו בחוש שהוא בעל מופת ובעל רוח הקודש שידע מקודם כמובן . ועוד, אם יתפשוהו האיך נתת ועדיין לא ידעת, יוכל להשיבן כרבי חנינא בן דוסא **(ברכות לד:)** אם שגורה תפלתי בפי יודע אני שמקובל.

אלא יש לומר שבאמת מהאי טעמא גופו שינה הסדר כדי שלא יתפשוהו לבעל מופת ובעל רוח הקודש, כי דרך הצדיק הוא להיות נחבא אל הכלים, ועל כן חשש שמא יתפשוהו בדבריו ויאמרו האיך נתת ולא ידעת, אלא שאתה הבעל מופת ובעל רוח הקודש כנ"ל ולפיכך שינה הסדר ואמר בלבו מוטב אהיה משנה הדבור ולא אתפרסם לבעל מופת ובעל רוח הקודש.

*

ובאמת על שינו הדבור כזה אמרו רז"ל בהני תלת מילי עבידי רבנן דמשני במלייהו, במסכתא ופירש רש"י **(ד"ה מסכת)** מדת ענוה היא עי"ש **(בבא מציעא כג:)** וזהו ששבחוהו **יפה שיחתן של עבדי אבות**, השיוני סדר שהיה משנה דיבורו כדי שלא יתגדל ויתפרסם, הוא יפה **מתורתן של בנים** היינו מאותן הלומדים להתגדל ולהתפרסם כגון בשביל שאקרא רבי וכדומה, ודי למבין. **(דברי ישראל)**

ואומר אל אדוני אולי לא תלך האשה אחרי (כד לט)

פירש רש"י ז"ל אלי כתיב בת היתה לו לאליעזר כו' א"ל אברהם בני ברוך ואתה ארור ואין ארור מדבק בברוך.

יש לתמוה למה השיב אברהם אבינו ע"ה לאליעזר בלשון תוכחה שאין ארור מדבק בברוך, והרי ה' כוונתו לטוב שהיה רוצה לידבק באברהם אבינו. ונראה מזה, שאם רואה שרבו רוצה לעשות באופן כזה, אין להרהר ולרצות לעשות באופן אחר, ולכן גער בו "ווי וואט לשם שמים ממינט, אז ס'איז נישט רבינ'ס רצון איז דאס ארור". **(חידושי הרי"ם)**

~ סיפור מפסוקי הפרשה ~

לכבוד סעודת מלוה מלכה

פשט את צווארו לשחיטה (ב)

לספוד לשרה ולבכתה (כג, ב) ונסמכה מיתת שרה לעקידת יצחק, לפי שעל ידי בשורת העקידה שנזדמן בנה לשחיטה וכמעט שלא נשחט, פרחה נשמתה ממנה ומתה (רש"י)

המשך:

הקצב מימש את דבריו וחזר לזלוטשוב. יהודי העיר קיבלו את פניו בצינה ובחמיצות. שבתי'ל התעלם מארשת פניהם של התושבים.

עם שובו הכניס עצמו לעסקי הקצבות, ועד מהרה חזר לאורח החיים שהורגל בו. גם הרב ובני הקהילה שבו להרגלם מקדם, והחלו לחוש את תוקפנותו שלא פחתה כמלוא הנימה.

שבת אחת, בשעה שרוב בני הקהילה היו מכונסים לתפילה בבית הכנסת, פרץ לפתע אדם לבית הכנסת בצעקה כי חבורת 'חוטפים' סובבת בעיר וחוטפת נערים יהודים לצבא. מהומה רבה השתררה בבת אחת בבית הכנסת. דחיפות ומהומה באולם הגברים, צווחות ויללות מעזרת הנשים.

בינתיים התעשתו מקצת המתפללים. אנשים שכוחם במותניהם יצאו למצוא את ה'חוטפים' ולסלקם מן העיר. החבורה אותרה ברחוב סמוך והמתפללים החלו להודפם. הגדילו לעשות כמה חמומי מוח נסערים, שעלו על גג בית סמוך ויידו ממנו חפצים כבדים על ראשי ה'חוטפים'. כמה מהם איבדו את הכרתם ואחר כך מותו.

בתגובה כלאו השלטונות את רב העיר ואת כל מנהיגי העדה וראשי הקהל. או אז פתחו במסכת ארוכה של חקירות ודרישות, בניסיון להציל מפי האסורים את שמות הורגי ה'חוטפים'. האסירים מילאו את פיהם מים וסירבו להסגיר את האשמים. לאחר כמה ימים הודיעו השלטונות, כי אם בתוך שבוע ימים לא יימסרו להם השמות, יוצאו הרב וכל אשר עמו להורג.

הרב אסר על בני קהילתו להסגיר את המעורבים בפרשה. כל אותו שבוע התכנסו בני זלוטשוב בבית הכנסת, והעתירו תפילה ותחנונים להסרת רוע הגזרה.

היום האחרון בשבוע הגיע והמתח הרקיע שחקים. לפתע נפוצה בעיר הידיעה המרעישה כי האסורים שוחררו. על פי הידיעה, הודיע מושל העיר לראשי הקהילה, כי לפנות בוקר התייצב לפניו תושב העיר שהודה באשמה. הלה קיבל עליו את כל האחריות למאורעות השבת, וגילה כי הוא שהשליך על ראש ה'חוטפים' את החפצים שגרמו למותם. לאחר שהודאתו נחקרה ביסודיות דיווח המושל הוצא האיש להורג.

היהודי ש'הודה' לא היה אלא מיודענו שבתי'ל הקצב. הכול ידעו כי לשבתי'ל לא הייתה יד ורגל בפרשה, וכי למעשה מסר את נפשו למען הרב ושאר ראשי הקהילה. בו ביום הובא לקבורה ועל מצבתו נחרת לאמור: "פה נטמן הקדוש ר' שבתי ב"ר יוסף, שמסר נפשו להצלת כמה נפשות מישראל".

או אז גם הבין רב העיר את יחסו של רבי משה לייב מסאסוב אל שבתי'ל הקצב ואת דבריו עליו: "זלוטשוב זקוקה לו לא פחות משנזקק הוא לה".

בגו צדיקיא

הרה"ק רבי גדליה משה מזוועהיל זי"ע
יומא דהילולא כ"ד מרחשון (תש"י)

ואלה תולדותיו

הרה"ק רבי גדליה משה גולדמן מזוועהיל נולד בעיירה זוחעיל לאביו הרה"ק רבי שלומק'ה מזוחעיל שהיה מפורסם כאחד מן גדולי אדמו"רי הדור וכקדוש עליון.

אביו הק' רבי שלומק'ה העניק לו את השם גדליהו משה על שמם של שני צדיקים שמשורש גזעו והם אבי שושלת זוחעיל, הרה"ק רבי משה מזוחעיל זיע"א (בנו של חמגיד הק' מלאסשוב זיע"א) וע"ש הרה"ק רבי גדליה מליניץ זיע"א בעל "התשואות חן".

רבי גדליה ביודעו כי ניחן בכוחות יקרים משורש אבותיו, ראה בחייו שליחות של מסירות נפש לעבודת השם, לקרב ולהיטיב ליהודים.

מחמת שהיה רבי גדליה שתקן מטבעו וענוותן בשורשו אין במקורות תולדות מפורטים וסיפורים רבים על ימי ילדותו ובחרותו, אך **מסופר** מפי מגידי אמת שכבר בילדותו ראו עליו כי לגדולות נועד, שהיה בעל הליכות ישרות והיה מתמיד מאוד בליבודו, החברותא שלו העיד כי אחרי כל מסכת שלמדו ביקש רבי גדליה מחברו שיבחן אותו באופן אקראי, ואכן העיד חברו כי ידע הכל על בוריו.

רבי גדליה נתעלה וגדל בקדושה עילאית בחצה"ק זוחעיל משורש זלאטשוב, רבי גדליה בענוותנותו ראה וקיבל מזקני החסידים וינק את אוצרות הנפש שרוממוהו לאילן נאה.

אביו רבי שלומק'ה ראה כי ילדו מלא וגדוש הארות נפלאות והרבה לשבחו ולפארו, פעם אמר רבי שלומק'ה לאחיו הרה"ק רבי יחיאל מיכל מקוריץ זי"ע: "תודה להש"ית שמאז שקראתי בשם זה [גדליה משה] איני מתבייש בו". והיה מכנהו תדיר "**מיין גדליה משה**".

גאונים סמכו ידיהם עליו

רבי גדליה גדל להיות כלי מפואר מלא וגדוש תורה על כל חלקיה ויראת שמיים נטפה מדמותו, כראוי לו הוא קיבל סמיכה לרבנות מאת הגאון רבי חיים מבריסק זצ"ל והגאון רבי מרדכי אשמינער זצ"ל אבדק"ק סלאנים זצ"ל שסמכוהו בשתי ידיהם.

הגאון רבי מרדכי אשמינער היה ידוע כמדקדק ובודק הרבה בטרם הוציא כתב סמיכה מתחת ידו, והנה כשבא לפניו רבי גדליה והוא אברך צעיר הגיש לו הגאון רבה של סלונים כמה שאלות בכתב והקציב לו זמן של מחצית שעה לענות עליהן, כשחזר והגיש לפניו את תשובותיו, ערך לו הגאון כתב סמיכה וכתב שם: **מובטחני בו שלא תצא תקלה אף פעם מתחת ידו, והלכה כמותו בכל מקום.**

והדבר היה לפלא מאחר ורבי מרדכי אשמינער היה ידוע שלא הפריז בתוארים כגון אלה עד כדי כך לכתוב על נסמך צעיר "שהלכה כמותו בכל מקום", כששאלו אותו מה ראה לצאת מגדרו זאת הפעם, ענה: "**התפעלתי מאד** מגדלותו בתורה, ומקדושתו ויראת שמים שלו", על כן סמוך הוא ובטוח שהלכה כמותו בכל מקום.

על כס הרבנות

כשהגיע לפרקו נישא למרת פייגא ע"ה בתו של הרה"ק רבי דוד שלמה מקאברין זי"ע, ואז עבר סמוך על שולחן חותנו הק' מקאברין ושם התעלה במעלות החסידות והקדושה ביתר עוז והדר וינק מחותנו המון הנהגות ואוצרות עד בעבודת השם ובהנהגה.

בהיותו גאון וצדיק ירא ה' מרבים, ראו תושבי העיירה זוחעיל למנות להם רב אב"ד, לאחר מחשבה רבה והתייעצות אף עם צדיקים פנו לרבי גדליה שיקח על שכמו את עול הרבנות, לאחר שהתייעץ עם אביו הק' לגבי כך ואז נקבע דבר בישראל ורבי גדליה נתמנה ל"רב" הראשון בשושלת זוחעיל וזכה לשמש ברבנות לצד אביו הק' והוא רק בן כ"ב שנים.

רבי גדליה השקיע את כל כולו בתקנות העיר ושמירת הקדושה בה, ומעידים אנשי זוחעיל, כי מאחר שהיה טורח מאוד בהשכנת שלום בין איש לאשתו כמעט ולא היו גירושין ל"ע בעיר בזכותו.

רבי גדליה היה עמוד של הנהגה שנבעה מאהבת ישראל אמיתית, אביו רבי שלומק'ה אמר עליו: "הוא בעל לב טוב", ואף רבי גדליה העיד על עצמו: "בשביל יהודי אחד אני מוכן לכרות ידי ורגליי". ודיבורו לא ריק ובצורת גוזמא, אביו רבי שלומק'ה פעם אמר: "גדליה משה שלי, כל מה שהוא אומר, עצמיותו הוא, כי פיו ולבו שווין".

במצור ובמצוק – בשבי הרוסים ימ"ש

תוך שהוא משרת בקודש ראה הס"מ וחילותיו כי רבי גדליה עושה נחת רוח גדולה בשמיים ואז קפץ עליו רוגזו של הממשל הרוסי, והנקווי"ד הרשעים אסרו את רבי גדליה באשמת "קונטרבלוציה" חתירה נגד הממשל ע"י לימוד התורה לרבים וכו' וכו' והוא נידון למוות. רבי גדליה שהיה עמוד של אש קודש אמיתית לא חת ולא זע מן הרוסים, ומספרים כי במשפט עמד מול השופט הרוסי ימ"ש ואמר לו: "אולי עליי נגזר למות על ידכם... אך אם לא נחרץ גורלי ודיני בבית דין של מעלה למות, לא תוכל ליי".

כל באי ביהמ"ש היו בהלם ותדהמה מעוז רוחו ובחדא מחתא פחדו בעבורו כי רק בעבור דברים אלו היו יכולים לדונו למות. השופט שרגז מאוד על עזותו הוציאו לחצר בית המשפט והעמידו מול הקיר והוציא את האקדח ליראת ומיד ריצה אליו בתו [של השופט] ואמרה: "אבא מדוע תתבזה להרוג יהודי שפל, תשאיר אותו לאחרים" ומיד חזרו הכל לאולם הדיון. לאחרית דבר הומתק דינו של רבי גדליה בגלות בסיביר למשך שבע שנים. רבי גדליה קיבל זאת באהבה ויצא לגלות הנוראית, שם בגלות הרוסים ימ"ש השחיתו את פאת זקנו אך רבינו גדליה קיבל הכל באהבה ואף התחבב מאוד על השומרים ע"י שעזר להם במשחקי השח ובעצות מסחר. עצות אלו נתן להם על מנת שיטיבו בעבורו בדבר שופר ותפילין וכו' שלא נמנע מהם כל ימי גלותו. כמו-כן קיבל מהשומרים כסף רווחים מעצותיו ואת הכסף שלח לחסידי חב"ד לישיבותיהם שהיו פזורות ברחבי רוסיה.

גם בגלות מסר נפשו בעבור ישראל, ומסופר כי פעם נאסר לזמן מה ורצו לשחררו בשבת אך חתנו את שיחררו בחתימה בשבת והוא סירב והעדיף להשאר בתא, לאחר כמה דק' ראה כי איתו יש יהודי זקן שגם ממאן לחתום מפאת קדושת השבת, מיד פנה אל השומר ואמר לו שהוא מוכן לחתום בעבור היהודי על מנת לשחררו. הופתע השומר ואמר לו "אם אינך חותם בשבת, למה לו כן?" הסביר רבי גדליה: "יהודי זה זקן וחלוש הוא וזה פקוח נפש בעבורו ולעיצמי איני רשאי". נדהמו הרוסים בגודל צדקותו ושחררו את שניהם ללא חתימה כלל.

ענוותן ושפל ברך

בשנת תרי"ז עלה רבי גדליה משה לארץ הקודש ונתיישב בירושלים על-יד אביו הקדוש רבי שלומק'ה ואז חזר לעבודת קודשו ביתר שאת שכולו זך ומזוכך מכל גלות סיביר.

בירושלים חי בעניות גדולה והסתפק במועט כשהוא דבוק כולו ללימוד תורה וגמילות חסד ונדבק מאוד לאביו הק' רבי שלומק'ה מזוחעיל. אפילו כשרצו למנותו להיות מנהל מפעל פליטי רוסיה והיה יכול להשתבר סכום גדול דאז, ואף לדאוג לפליטים ולעזור בהתאקלמותם לא הסכים מחשש נגיעה אישית וכך אמר: "חוששני שאהיה נוטה יותר להפלות לטובה פני אחרים". כ"כ היה נקי מהשקר וכו'.

לאחר שמונה שנים בהם ישב דבוק בהשם ובתורתו ובצדיקיו הסתלק עליו אביו הק' רבי שלומק'ה מזוחעיל זיע"א ביום כ"ו אייר תש"ה (שחזו יום הולדתו חג"ח בדיוק) ועדת פליטי בית זלאטשוב-זוחעיל ועימהם עשרות מחסידי קרתא דירושלם נתנו עיניהם ברבי גדליה משה שישא את העדה על שכמו ואז התמנה רבי גדליה משה ל"אדמו"ר מזוחעיל" בירושלים עיה"ק. החסיד רבי אליהו רוט זצ"ל סיפר שלפני שהסכים רבי גדליה משה להיות "אדמו"ר" עשה שאלת חלום בדבר החתמנות ואז אביו הק' רבי שלומק'ה מזוחעיל התגלה אליו ואמר לו: "הנך מנהיג טוב מאוד".

רבי גדליה משה היה אדמו"ר ענוותן ביותר, הוא לא החזיק טובה כלל לעצמו וראה את עצמו כעבד לעדה הקדושה, את סבל האנשים סבל ממש בגופו ופעם שמעוהו נאנח ואומר: "איני יודע איך אוכל לעמוד מול סבל וצרות ישראל". עד כדי כך נשבר ליבו מגודל תפקידו שלפני תקיעת השופר הראשונה שלו כאדמו"ר החל לבכות ואמר: "האיך אני יכול לתקוע בשופר... וכי אני יודע לקרוא קוויטלע"ך שהוגשו לי, וכי אין זה בגדר הונאה לאלה ששמכו עליי ומסרו לי קוויטלע"ך ופדיונות" אך לבסוף ניחמוהו בכך שנתינת הפתקאות אליו היא מחמת שהוא בן של קדושים וכו'. פעם גם התבטא ואמר שהוא לקח על עצמו את האדמו"רות מחמת שאמרו לו שאם לא יהיה "הרבי" ינזקו ענייני החסידות והישיבה, וחשש מכך בלבד. ויהי לפלא עד כמה שפל ברך היה.

הסתלקותו

רק חמש שנים היה רבי גדליה משה "רבי" ואז הראה אותות הסתלקות מהעולם, חודשים לפני פטירתו הסתלק הרה"ק "האמרי אמת" מגור זי"ע, כשהלך רבי גדליה משה לנחם את בנו הק' אמר לחם: "אביכם מסר נפשו בעבור כלל ישראל, וגם היום ישנם יהודים המוכנים לכך". ובכך רמז על עצמו ואימה נפלה על מקוריבו.

לפני הסתלקותו התבטא: "על דבר אחד אני דואג ומיצר שמא עשיתי או גרמתי חלילה רעה למישהו. ואיני מפחד משום דבר כשם שאני מפחד מדבר זה".

ביום המר והנמהר יום כ"ד חשוון תש"י, ציווה רבי גדליה משה להכניס לחדרו כסאות לאבותיו הקדושים הבאין מהעולם העליון ואז נעתקה נשמתו לגנזי מרום

מקום ציונו הק' המסוגל לישועה ורחמים

בדורנו התפרסם מקום ציונו של רבי גדליה משה מזוחעיל אשר בבית העלמין "שייח' באדר" גבעת רם שבירושלים, ומספרים שלאחרונה התפרסם שרבי גדליה משה התגלה לגביר מפורסם מלונדון וא"ל שמי שיבוא על ציונו להתפלל ברצף שני חמישי ושני יוושע, ובאמת רבבות אנשים פוקדים את ציונו של רבי גדליה משה וסיפורי מופת למאות מפורסמים בימים אלו.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הילולא דצדיקיא

יום שב"ק כ"ה חשוון

– רבי יצחק יואל ב"ר גדליה מליניץ (**תקפ"ח**)
רבי אברהם בן רבי אליהו מוילנא י"א שנפ' כ"ה כסלו (**תקס"ט**) רבי יצחק יואל מליניץ (**תקפ"ח**)
רבי נפתלי מלוי'ענסק ב"ר אלעזר (**תקצ"ט**)
רבי מרדכי מבלגוריי ב"ר יששכר דב מבעלוא (**תש"י**)

יום א' כ"ו חשוון

– רבי דפאל ב"ר יקותיאל זיסקינד הכהן מהמבורג ב' תורת יקותיאל ועוד (**תקס"ד**)
רבי שלמה חריף אב"ד לבוב ב"ר יצחק אברהם - גיס הרמ"א (**שצ"ח**)
רבי צבי ריינמאן אב"ד קרעטשיניף ב"ר יצחק משולם (**תרע"ט**)
רבי משה ב"ר אליהו בצלאל טייטלבוים אב"ד טעטש (**תרפ"ד**)
רבי שמואל גאטליב אב"ד טאלטשאווא ופאפא (**תרפ"ט**)
רבי אריה לייבוש מרדכי ב"ר משה משינאווא (**תרצ"א**)

יום ב' כ"ז חשוון

– נעקה"ש רבי דוד ב"ר שלום יוסף פרידמן מפלייישט (**תרא"א**)
רבי דוד ב"ר ארי' לייב מלידא מגנצא ואמסטרדם- עיר דוד\מקלט\שרביט הזהב (**תנ"ו**)
רבי אהרן אב"ד וועסטהויבין בעלזאס ב"ר משה מלבוב (**תע"ג**) רבי ישראל איסר מוילנא- תלמיד הגר"א.
רבי אריה לייב בערלינער ב"ר שאול אב"ד פפד"א (**תקע"ז**)
רבי דפאל אשכנזי מאיזמיר – מראה הגדול, מראה עיניים (**תקפ"ו**)
רבי דוד צבי ארנתפעלד מפרשבורג- חתן החת"ס ואבי החתן סופר (**תרכ"ב**)
רבי אברהם יוזפא לערמאן אב"ד וויסקוט ב"ר אליהו (**תרנ"א**)
רבי יעקב שיק מנאדאדווארנ ב"ר דוד אב"ד טאקייא (**תרע"ה**)
רבי דוד מפלייישט הי"ד ב"ר שלום יוסף מבוהוש (**תש"א**)

יום ג' כ"ח חשוון

רבי שמואל הלוי אשלג ב"ר ברוך שלום (**תשנ"ז**)
רבי יעקב ב"ר דוד יצחק לייזר מאנטווערפן מפשווורסק (**תשנ"ט**)
– רבי יונה החסיד ב"ר אברהם מגירונדה ב' שערי תשובה ועוד (**ה' כ"ד**)
רבי זאב וואלף אב"ד סלוצק- נחלת בנימין (**תמ"ז**)
רבי אליעזר ליבר הגדול- המגיד מבארדיטשוב ב"ר אברהם אשכנזי (**תקל"א**)
רבי ישכר בער אב"ד מיקולאשב ב"ר סיני - תל' החת"ס, מנחת עני (**תרכ"ב**)

יום ד' כ"ט חשוון

– רבי חיים הכהן ראפפורט ב"ר דוב בעריש מאוסטראה – שו"ת מים חיים (**ת"ד**)
רבי זוסמאן סופר אב"ד דברעצין ופעסט ב"ר יעקב שלום (**תרכ"ג**)
רבי יצחק שלמה מזעליחוב ב"ר יחיאל מיכל מזוועהיל (**תרל"ב**)
רבי שמעון יהודה ב"ר יעקב אב"ד טוקאי – מעיני מים (**תרל"ג**)
רבי אברהם דוד ממיחופיל התן ר"מ הראשון מזוועהיל (**תרע"א**)
רבי מאיר מזבירוב ב"ר יחיאל מיכל מוגלינא (**תרע"ה**)
רבי אברהם אביש מטשחויב ב"ר יעקב שמשון (**תשד"מ**)

יום ה' א' כסלו

– רבי שלום שכנא מלובלין ב"ר יוסף (**שי"ט**) ובנו רבי ישראל (**שנ"ט**)
רבי יצחק אלפנדרי הזקן הספרדי ב"ר חיים, רבי דוד אשכנזי דיין וז"מ בלבוב (**ת"ה**)
רבי אפרים ב"ר ישראל הי"ד אלנקאווה ב' שער כבוד ה' (**ר"ב**) רבי יוסף שמואל ב"ר צבי הירש ב' מסורת הש"ס (**תס"ד**) רבי משה חפץ ב"ר גרשום- מלאכת מחשבת עה"ת (**תע"ב**) רבי אהרן ממוזגיטש אב"ד פרוסטיץ ב"ר יצחק אב"ד אעכניץ (**תק"ז**) רבי יצחק ב"ר שמואל לאמפרונט אב"ד פיראה איטלי- פחד יצחק (**י"א י"ב כסלו**)
(**תקי"ז**) רבי משה הלוי הורוויץ אב"ד וואלטשיסק- עמק השידים (**תקצ"ג**) רבי חיים נתן דמביצר ב' כלילת יופי מקראקא (**תרנ"ג**) רבי משה הגר ב"ר יוסף אלטר מראדוביץ ב' ויקח משה (**תרס"ה**)
רבי אברהם אייגר מפוזן ב"ר עקיבא (**תרי"ד**)

יום ו' ב' כסלו

– רבי שמריה זורחהובקר תלמיד מרן הבעש"ט הק' זיע"א (**תקל"ז**) רבי מאיר הלוי ראב"ד לבוב ב"ר אברהם (**ת"ג**)
רבי יהושע הורוויץ אב"ד פרויקרכען (**תקפ"ו**) רבי ישראל יצחק מראדושיץ ב"ר ישכר בער (**תרי"ח**) רבי שלום דוב מלעכוויטש ב"ר נח חיים –כנפי שחר. רבי נחום מדומבורובה ב"ר יעקב מהרימלוב – חזון נחום (**ת"ש**) נעקה"ש רבי נחום מדומבראווה ב' חזון נחום ב"ר יעקב (**ת"ש**) רבי עקיבא ב"ר שמחה בונם ב' דעת סופר מפרשבורג (**תש"ך**) רבי אהרן ב"ר שניאור זלמן קוטלר מקלצק-לייקווד (**תשכ"ג**)

בשערי ימי המעשה (ה)

===

נאר מיט א געזונטע אידישע שמחה שטענדיג

ליקוטים נפלאים מדברי המדרש על השמחה בירידת גשמים לעולם (המשך)

אמר רבי יוחנן ג' דברים ניתנו מתנה לעולם, ואלו הן, המאורות והגשמים... שנאמר (ויקרא כ"ו) ונתתי גשמיכם בעתם... (בראשית פרשה ז ז).

אמר ר' חלפאי כשם שהוא מזכיר שם מלא על עולם מלא, כך הוא מזכיר שם מלא בירידת גשמים.

אמר רבי שמעון בר יוחאי ג' דברים שקולים זה כזה, ואלו הן, ארץ אדם ומטר. אמר רבי לוי בר חייא ושלשתן מג' אותיות,

ללמדך שאם אין ארץ אין מטר, ואם אין מטר אין ארץ, ואם אין שניהם אין אדם. (שם פרשה יג ג)

אמר רבי הושעיא קשה היא גבורת גשמים שהיא שקולה כנגד כל מעשה בראשית, מה טעמא, (איוב ח') עושה גדולות עד אין חקר וגו', במה, הנותן מים מטר על פני ארץ וגו'... אמר רבי יצחק שהוא מרצה כקרבנות, שנאמר (תהלים פ"ח) רצית ה' ארצך, ולהלן הוא אומר (ישעיה נ"ו) לרצון על מזבחי, רבי סימון אומר אף מכנסת את הגליות, שנאמר (תהלים פ"ח) שבת שבות יעקב.

רבי יוחנן בר מריה אומר שהיא אוספת את העבירה, שנאמר (שם) אספת כל עברתך, רבי תנחום בר חנילאי אומר אף מכפרת על החטאים, שנאמר (שם) נשאת עוון עמך.

גוי אחד שאל את ריב"ק אתם יש לכם מועדות ואנו יש לנו מועדות... ואימתי אנו ואתם שמחים, א"ל בירידת גשמים. (שם שם ד)

דכתיב (איוב ל"ז) אשר יזלו שחקים, היכן הן נוזלים בשחקים, ר"י אומר מן העליונים, שנאמר (דברים י"א) למטר השמים תשתה מים, והעננים מתגברים מן הארץ ועד הרקיע ומקבלין אותן כמפי הנוד, דכתיב (איוב ל"ז) יזקו מטר לאדו, וחושרים אותן כמין כברה, ואין טיפה נוגעת בחברתה, דכתיב (שמואל ב' כ"ב) חשרת מים עבי שחקים. למה הוא קורא אותן שחקים, רשב"ל אמר שחן שוחקין את המים. ר' אבא ב"כ אמר כהדין מסוסא ר' שמואל ב"י אמר כדקין הללו של בהמה. (שם שם ט).

א"ר ברכיה יעלה שבר מן הארץ מיד והשקה את כל פני האדמה, היא דעתיה דר' ברכיה, דאר"ב (דברים ל"ב) יערוף כמטר לקחי וגו', שברו בריות את ערפן מיד מטר יורד. (שם שם טו).

כמה גשמים יורדים ויהא אדם צריך לברך, ר' יוסי בשם ר' יהודה ור' יונה בשם ר' שמואל אמרין מתחלה כדי רביעה, ובסוף אפילו כל שחן... (שם שם טז, וראה שם עוד).

כיצד הוא צריך לברך, כהדא דתנינן על הגשמים ועל בשורות טובות הוא אומר ברוך הטוב והמטיב, ר' ברכיה בשם ר' לוי מייתי לה מהכא, (משלי כ"ח) מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה וגו', מה שמועה טובה ברוך הטוב והמטיב, אף מים קרים הטוב והמטיב. ר' יהודה אומר כדי מברך יחזקאל אבא, יתברך יתרומם יתגדל שמך על כל טפה וטפה שאתה מורידי לנו, שממנו אתה זן אלו מאלו. ר' יהודה ב"ר שמעון אומר שהוא מורידן במדה, שנאמר כי יגרע נטפי מים... (שם שם יז)

והשקה את כל, ר' אליעזר בשם ר' יוסי בר זמרא אמר הכל מתברך, משא ומתן מתברך, והפרגמוטוטין מרויחין, ר' יוחנן בר לוי אמר אף מוכי שחין מרויחין. ר' חייא בר אבא אמר אף החולין מרויחין ואיבריהן רפין עליהם... ר' אבא אומר אף אבן טובה מרגשת, רבנן אמרי אף דגים מרגישים. א"ר פנחס עובדא הוה בהדה עכו וצדו חד נון ושמו יתיה ש' לטרין, ותקלו יתיה ר' ליטרין, הוה תמן חד סב צייד, א"ל דלא נחת רביעתא, וכיון דנחת צדו חד נון ושמו יתיה מאתן לטרין ותקלו יתיה ואשכחוניה ש' לטרין. (שם שם יח)

אמר ר"א בר"ש אין הארץ שותה אלא לפי חסומה, אם כן מה יעשו שרשי חרוב ושרשי שקמה ששרשיהם עד תהום, אלא כל אחד ואחד לפי צרכו... א"ר יהושע בן לוי בשעה שהמטר יורד הוא עושה פנים לאדמה. (שם שם יט).

אין תשוקתן של גשמים אלא על הארץ, שנאמר (תהלים ס"ח) פקדת הארץ ותשוקקה. (שם פרשה כ טז)

ביומי דרבי תנחומא היו צריכין ישראל לתענית... יום קדמאי יום ב' יום ג' ולא נחת מיטרא. עאל דרש להון אמר להו בני התמלאו רחמים אלו על אלו, והקב"ה מתמלא עליכם רחמים. עד שהן מחלקין צדקה לענייהם ראו אדם אחד נותן מעות לגרושתו... אמר לו מפני מה נתת לה מעות, אמר לו רבי, ראיתי אותה בצרה והתמלאתי עליה רחמים. באותה שעה הגביה רבי תנחומא פניו כלפי מעלה ואמר, רבון כל העולמים, מה אם זה שאין לה עליו מזונות ראה אותה בצרה נתמלא עליה רחמים, אתה שכתוב בך חנון ורחום, ואנו בני ידידיך בני אברהם יצחק ויעקב על אחת כמה וכמה שתתמלא עלינו רחמים, מיד ירדו גשמים ונתרוה העולם. (שם פרשה לג יג).

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

יעמוד על הברכה

ידידינו היקר והנכבד, איש חמודות ורב תבונות, כלי מחזיק ברכה, תורה יר"ש וחסידות אצלו משולבה, ומידותיו המוזהבות לו לעטרה, מיקירי וחשובי אנ"ש היקרים, דבוק ומקושר בלו"נ לכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, ה"ה

הרה"ח מזה"ר **מרדכי לייב דייטש** שליט"א ומשפ' תחי'

בארא פארק - ארה"ב

שנדבו לבו לנדב זכות חלק הוצאות הגליון הק'

לרגל שמחת אירוסי הבת עב"ג בשעטומ"צ

ולרגל שמחת הכנס הבן **ישראל דוד נ"י** לעול תומ"צ

יה"ר שיזכה לרוות נחת מכל יוצ"ח מתוך שמחה תמיד וסיד"ש בכל מעשי ידיו, ויהי ה' עמם בכל מעשיהם, וזכות זיכוי הרבים לאלפים תעמוד לו ולכל משפחתו לעולמי עד להתברך בכול.

ידידים רוממוך

מעומקא דליבא הננו לברך לחברינו היקר והנפלא, כרכא דטוליה ביה תורה יר"ש ומידות טובות, מסור לרבינו שליט"א החתן ר' **קלמן וירצברגר** הי"ו לשמחת נישואיו במזל טוב מברכים מריחוק מקום ומקירוב לב - **נתנאל לב - ישראל לוין -א"י**

ברכת מזל טוב לידידי כריע כאח לי

לחברי הדגול מאנ"ש היקרים, מלא וגדוש במידות טובות, בנועם הליכותיו הנעימים והישרים, נוח לכל, משמח אלוקים ואנשים

הבחור החתן **קלמן מרדכי ווערצבערגער** הי"ו

לרגל שמחת הנישואין בשעטומ"צ

יה"ר שתזכה לבנות בית נאמן בישראל כל הימים, ואך טוב וחסד ששון ושמחה תמיד יהיו מנת חלקך כל הימים אכי"ר.

מאחל מקרב לב – אשר חיימוביץ

ברכת מז"ט חמה ולבבית

הנני לברך למועלת כבוד חבירי היקר מאוד נעלה, לבו הטוב עולה על כולנה, דבוק ומקושר בלב ונפש לכ"ק מרן רבינו שליט"א

ה"ה קלמן ווערצברגער הי"ו

לרגל שמחת נישואיך עב"ג בשעטומ"צ. יה"ר שתוכה לבנות בנין עדי עד.

מברך ידידך – **עקיבא לעדערער – ארה"ב**

רב ברכות ושובע שמחות

בשיר ושבח הננו לברך למעלת ידידים יקרים, לרגל שהשמחה במעונכם, ה"ה

המחותנים החשובים

הנה"ח הרב **יעקב ארי' ווערצבערגער** הי"ו

בארא פארק- ארה"ב

בשמחת נישואי הבן ר' **קלמן** הי"ו

עב"ג הכלה החשובה בת

הנה"ח הרב **חיים אופנהיים** הי"ו

בארא פארק – ארה"ב

ענבי הגפן בענבי הגפן, יהי רצון שתזכו לרוב נחת ושובע שמחות וכל טוב סלה.

והאיש מרדכי" רצוי לכל אחיו

ברכת מזל טוב הננו לברך לידידינו וחברינו, צמוד באהבה בקירות לבבינו, איש האשכולות, כלי מחזיק ברכה, מלא מדע ותבונה, העוסק בצרכי ציבור באמונה, דבוק למרן רבינו שליט"א אשר אוהבו ומחבבו עד למאוד, ה"ה

החתן ר' **קלמן מרדכי ווערצבערגער** הי"ו

לרגל שמחתו הגדולה בנישואיו עב"ג בשעטומ"צ

ברכתינו בזה נאמרת, שהזיווג יעלה יפה בהוד ותפארת, ושמחה זו תהא עוד שמחה גודרת, וביתך יהא בנוי ע"ד הסלולה לנו מרבוה"ק מלעלוב לתורה ולתעודה ולמזכרת. כעתירת וברכת השמחים בשמחתך –

מערכת "זכרו תורת משה" לעלוב בארה"ק ובארה"ב.

גליון זה נודב לזכות החתן הדגול ר' **קלמן ווערצבערגער** הי"ו

ג"א בין המברכים: מתפללי ביהמ"ד קהל עטרת משה דחסידי לעלוב – בארא פארק - ארה"ב

לעילוי נשמת

האברך היקר והנעלה, הקדוש הרב **בן ציון קרזמאן** ז"ל הי"ד בן שיבלחט"א הרה"ח ר' **חיים דב** שליט"א. שנהרג במדינת אינדי"ע בעיר מומבאי עקה"ש ביום כ"ט מר - חשון תשס"ט. ת. נ. צ. ב. ה.

ברכת מזל טוב נאמנה

הננו לברך לידיד יקר ונעלה, איש חמודות ברב תבונות, תורה יר"ש וחסידות אצלו צמודות, היקר שבערכן

הנה"ח ר' **חיים אפנהיים** הי"ו – בארא פארק- ארה"ב

לרגל שמחת נישואי הבת עב"ג המופלג בתוי"ש

הבה"ח ר' קלמן מרדכי ווערצבערגער הי"ו בשעטומ"צ

יה"ר שיזכה לנחת מהם ומכל יוצ"ח, ויזכו לבנות בית נאמן בישראל לתפארת המשפחות החשובות, מתוך שובע שמחות וכט"ס.

==

גליון זה נודב לזכות ידידינו רבי **חיים אופנהיים הי"ו** לרגל השמחה.

ברכת מזל טוב נאמנה

הננו לברך לידיד יקר ונעלה, איש חמודות ברב תבונות, תורה יר"ש וחסידות אצלו צמודות, היקר שבערכן

הנה"ח ר' **יעקב ארי' ווערצבערגער** הי"ו – בארא פארק- ארה"ב

לרגל שמחת נישואי הבן המופלג בתוי"ש

החתן ר' קלמן מרדכי ווערצבערגער הי"ו בשעטומ"צ

יה"ר שיזכה לנחת מהם ומכל יוצ"ח, ויזכו לבנות בית נאמן בישראל לתפארת המשפחות החשובות, מתוך שובע שמחות וכט"ס.

==

גליון זה נודב לזכות ידידינו רבי **יעקב ארי' ווערצברגר** הי"ו לרגל השמחה.

מזל טוב לבבית

ארשת שפתי יערב לברך בזה בברכת מזל טוב לריעי היקר והאהוב, תורה ויראה וחסידות אצלו שלבו, דבק ברבינו ומוכתר במידות

הר"ר **קלמן וירצברגר** הי"ו וב"ג הכלה המהוללה תחי'

לרגל שמחת נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת

יה"ר שתזכו לבנות בית נאמן בישראל ע"ד רבותינו הק', עדי נזכה בקרוב בביאת משיח צדקינו ומלכינו בראשינו בב"א.

כברכת ידידך **שלמה זלמן הורוביץ** ומשפ' תחי' – ארה"ב

לעילוי נשמת

הרבנית הצדקנית

מרת **ליבא** בת הרה"צ **רבי דוד אהרן** ע"ה

אשלג

נפטרה כ"ח מרחשוון תשס"ה. ת.נ. צ. ב. ה.

לזיכוי הרבים להוצאת העלון לע"נ, לרפואה או לשמחה ניתן לפנות לטלפון 052-7667563 עד יום ב' בערב

להארות הערות וכל ענין ניתן לשלוח לפקס המערכת: 077-470-3270